

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Tica Sergiu în numele inculpatului prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 mai 2021 și a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 29 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Petrari Vasile Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx raionul Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx ap.xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 24.11.2020 - 29.12.2020

2. instanța de apel: 23.03.2021 - 05.05.2021

3. instanța de recurs: 05.08.2021 - 03.11.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 29 decembrie 2020, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Petrari Vasile Xxxxx a recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la închisoare pe un termen de 5 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Petrari V., la 08.10.2020, aproximativ la ora 22.30, conștientizând caracterul social-periculos al acțiunilor de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și consecințele care pot surveni, fără a deține permis de conducere, contrar cerințelor pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, conform căroră: conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, a urcat la volanul automobilul de model „Vaz 2107”, cu numerele de înmatriculare XXXXX și deplasându-se pe un drum din satul Răzălăi, raionul Sîngerei a fost stopat de către colaboratorii poliției Inspectoratului de Poliție Sîngerei. În baza suspjecției precum că, Petrari Vasile Xxxxx conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus testării alcooscopice cu aparatul „Drager”, constatându-se concentrația

vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,56 mg/l, care conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

Astfel, Petrari V. prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Petrari Vasile, care a solicitat casarea totală a acesteia, în latura penală de aplicare a pedepsei prea aspre și severe cu închisoare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă și anume o pedeapsă neprivativă de libertate sub formă de ore muncă neremunerată în folosul comunității, care va fi executată separat de cea anterioară cu închisoarea, iar dacă instanța va decide, că nu este posibil de aplicat această pedeapsă, atunci cu aplicarea art. 90¹ Cod penal și anume condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoarea sau în caz contrar la o pedeapsă cu închisoarea pe un termen mai mic, de 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a indicat:

- nu contestă calificarea acțiunilor în privința lui Petrari V., în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, mai mult, până la începutul cercetării judecătorești a înaintat o cerere potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, care ulterior a fost acceptată de Judecătoria Bălți sediul Sîngerei, dar cu aplicarea unei pedepse cu închisoarea prea aspre și severe, ținând cont de scopul legii penale și principiile de generalizare a pedepsei penale, la fel și de personalitatea sa, de prezența mai multor circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal și anume: recunoașterea pe deplin a vinovăției sale, precum și căința sinceră, care în acest sens a minimalizat cheltuielile statului;

- la locul de trai se caracterizează pozitiv, are loc permanent de trai în domiciliul părinților, situat în com. Pepeni r-nul Sîngerei, este celibatar, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, a minimalizat cheltuielile statului prin recunoașterea vinovăției și înaintarea unei cereri în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, adică de a beneficia de o procedură simplificată și de a-i fi redus cu o treime din limitele maxime și minime a pedepsei corespunzătoare la articolul indicat supra și chiar dacă anterior a avut o abatere de la legea penală în anul 2017 și i-a fost aplicat un termen de probă de 3 ani, iar din perioada de 08.12.2017 și până la 28.05.2020, expirase aproximativ 2 ani 6 luni din termenul de probă, adică mai mult de jumătate din perioada de probațiune, sau a termenului de probă și în această perioadă a avut o comportare corectă și exemplară și puteau fi aplicate expres prevederile art. 90 alin. (8) Cod penal, iar la aplicarea pedepsei, prin sentința din 29.12.2020, fiind ca rezultat una prea severă și aspră, reieșind din totalitatea circumstanțele expuse;

-va fi mai rațional și oportun să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă și anume o pedeapsă neprivativă de libertate sub formă de ore muncă neremunerată în

folosul comunității, care va fi executată separat de cea anterioară cu închisoarea, iar dacă instanța va decide, că nu este posibil de aplicat această pedeapsă, atunci aplicând prevederile art.90¹ Cod penal și anume condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoarea, sau în caz contrar la pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mic și anume, pentru infracțiunea prevăzută la art.264¹ alin.(4) Cod penal, în coroborare cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, de 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în astfel de circumstanțe legea penală își va atinge scopul și îi va acorda o șansă de corectare și reeducare, pedeapsă care va fi benefică, proporțională, democratică, legală, conform circumstanțelor cazului dat, pentru fapta comisă și măsura de pedeapsă aplicată;

- cu stabilirea mai multor circumstanțe importante în favoarea inculpatului, decât în defavoarea lui, este mai oportun și rațional de a-i aplica o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 mai 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului Petrari V. a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, privind reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă a închisorii în cazul judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar ținând cont de circumstanțele reale și personale, just stabilind inculpatului o pedeapsă prevăzută de legislator sub formă de închisoare, cu respectarea prevederilor legale.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința lui Petrari V., instanța de fond a stabilit recunoașterea vinovăției. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privința lui Petrari V., instanța de fond nu a stabilit. Potrivit art.16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpatul Petrari Vasile este calificată ca ușoară.

Astfel, reieșind din cele menționate și prevederile legii penale, de recunoașterea vinovăției inculpatului în cele comise, ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, de faptul că inculpatul Petrari Vasile la locul de trai se caracterizează din punct de vedere satisfăcător (f.d. 43), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d. 44-45), însă având în vedere că, în termenul de probă stabilit prin sentința Judecătorei Bălți sediul Sîngerei din 08.12.2017, inculpatul a comis infracțiuni similare, respectiv nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și a săvârșit alte infracțiuni, ceea ce-l caracterizează pe ultimul ca fiind o persoană predispusă să încalce legea, instanța de fond a considerat oportună stabilirea în privința acestuia a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 luni.

Instanța de apel a menționat și faptul că, de fapt instanța de fond urma să aplice față de inculpat prevederile art. 85 alin.(1) Cod penal, privind aplicarea pedepsei în cazul unui cumul de sentinței, însă deoarece sentința a fost atacată doar de inculpat, în aspectul dat, nu poate fi agravată situația inculpatului în propriul apel, potrivit prevederilor art. 410 alin.(1) Cod de procedură penală, care reglementează, că instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.

Reeșind din circumstanțele stabilite pe caz, instanța de apel a conchis că instanța de fond a numit inculpatului pedeapsa anume sub formă de închisoare, cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, pedeapsa inculpatului fiind stabilită în limitele prevederilor legale, pedeapsă care la părerea instanței de apel este echitabilă faptelor infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, care nu este la prima abatere, careva temeieri de modificare a sentinței în latura pedepsei, după cum solicită apelantul nefiind stabilite.

În aspectul dat, instanța de apel a considerat necesară respingerea apelului declarat de inculpat ca nefondat, pedeapsa stabilită inculpatului fiind just individualizată, iar argumentele invocate în apel fiind în contradicție cu aspectele de fapt a cauzei.

Instanța de apel a considerat că nu pot fi reținute afirmațiile invocate de inculpat în apel privind dezacordul cu sentința instanței, că consideră pedeapsa aplicată prea aspră, că a recunoscut deplin vinovăția și s-a căit sincer, a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, astfel în acest sens a minimalizat cheltuielile statului, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are loc permanent de trai în domiciliul părinților, situat în com. Pepeni r-nul Sîngerei, este celibatar, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, deoarece deși sunt expuse în mod de apărare, în circumstanțele stabilite pe caz fiind stabilit că, inculpatul nu este la prima abatere penală, a comis infracțiunea în termenul de probă stabilit anterior, pedeapsa sub formă de închisoare inculpatului este stabilită cu respectarea prevederilor legale, ținând cont de personalitatea inculpatului și circumstanțele cauzei.

Anume că, categoria și termenul pedepsei stabilită sub formă de închisoare inculpatului este just individualizată, argumentele invocate fiind în contradicție cu aspectele de fapt ale cauzei și prezintă păreri a autorului apelului, totodată temeieri de numire a unei pedepse mai blânde față de inculpat nu s-a constatat, mai ales că anterior ultimul a fost judecat, față de Petrari V., prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 08 decembrie 2017, în baza art.152 alin.(1), 190 alin.(2) lit. c), 287 alin.(1) Cod penal, a fost aplicată pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu suspendarea executării pedepsei pe termen de probă 3/trei/ ani, ulterior comite o altă infracțiune în termenul de probațiune stabilit, fapt ce denotă că, inculpatul nu are aptitudinea de a se corecta

și nu este oportună numirea unei pedepse mai blânde cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, după cum solicită inculpatul și apărarea.

Din aceleași motive instanța de apel a respins și afirmațiile invocate în apel de către inculpat cu referire la prevederile legislației naționale.

În aspectul dat, instanța de fond nu a admis derogări de la prevederile menționate, totodată afirmațiile expuse sunt declarative în prezența stabilirii antecedentelor penale în privința inculpatului, fapt care indică că, inculpatul este predispus la comiterea infracțiunilor și nu a făcut careva concluzii, în atare situație este inoportună aplicarea pedepsei neprivative de libertate, după cum solicită apelantul, pedeapsa stabilită inculpatului fiind în limitele legii și temeiuri de atenuare a pedepsei nu s-au stabilit.

Instanța de apel a respins și afirmațiile invocate de inculpat în apel, că consideră mai rațional și mai oportun aplicarea unei pedepse mai blânde și anume la o pedeapsă nonprivativă de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, care va fi executată ulterior separat de cea anterioară cu închisoarea, sau aplicând prevederile art. 90¹ Cod penal și anume condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoarea, sau în caz contrar la o pedeapsă cu închisoarea pe un termen mai mic, deoarece instanța de apel a stabilit că în circumstanțele stabilite pe caz, alte pedepse nu sunt de natură să corecteze inculpatul, care a comis infracțiune legată de încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, conducând mijlocul de transport în stare de ebrietate cu grad avansat, fără a deține permis de conducere, ultimul anterior fiind în conflict cu legea penală, iar o pedeapsă mai blândă din cele solicitate nu ar atinge scopul pedepsei penale.

Nu poate fi luată în considerație nici extrasul medical din IMSP SP Bălți prezentat referitor la starea de sănătate a inculpatului internat la 18.11.2014, cu diagnoza tulburare organică de personalitate și comportament datorată disfuncției cerebrale agravată de vârsta de adolescență, care indică starea persoanei cu mai mult de 6 ani în urmă și nu constituie temei de atenuare a pedepsei penale în împrejurările constatate pe caz.

Deși argumentele invocate sunt expuse în apărarea inculpatului, totodată ținând cont de situația reținută pe caz aceste afirmații nu constituie temei de casare a sentinței instanței de fond și de aplicare a unei pedepse mai blânde, pedeapsa numită inculpatului fiind just individualizată potrivit prevederilor legale, cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, privind reducerea cu o treime a pedepsei închisorii, ținând cont că cauza s-a judecat în baza probelor administrate de organul de urmărire penală.

6. Hotărârile instanțelor de fond sunt atacate cu recurs ordinar declarat de către avocatul Tica Sergiu în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Petrari V. să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, care va fi executată ulterior și separat de cea anterioară cu închisoarea, iar dacă se va decide, că nu este posibil de aplicat

această pedeapsă atunci aplicând prevederile art. 90¹ Cod penal, sau în caz contrar la o pedeapsă cu închisoare pe un termen mai mic de 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea recursului indică:

- contestă aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse cu închisoare, prea aspre și severe, ținând cont de scopul legii penale și principiile de generalizare a pedepsei penale, la fel de personalitatea lui Petrari V., de prezența mai multor circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal, în privința acestuia și anume: recunoașterea pe deplin a vinovăției, precum și căința sinceră a ultimului, care în acest sens a minimalizat cheltuielile statului;

- Petrari Vasile la locul de trai se caracterizează pozitiv, are loc permanent de trai în domiciliul părinților, situat în com. Pepeni r-nul Singerei, este celibatar, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, a minimalizat cheltuielile statului prin recunoașterea vinovăției și înaintarea unei cereri în baza art. 364¹ Cod de procedură penală și chiar dacă anterior a avut o abatere de la legea penală, în 2017 și i-a fost aplicat un termen de probă de 3 ani, iar din perioada de 08.12.2017 și până la 28.05.2020, adică prima abatere de la legea penală, expirase aproximativ 2 ani și 6 luni din termenul de probă, adică mai mult de jumătate din perioada de probațiune și ultimul în această perioadă a avut un comportament corect și exemplar și îi puteau fi aplicate persoanei date prevederile art. 90 alin. (8) Cod penal.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Tica S. în numele inculpatului, solicită să-i fie stabilită inculpatului o pedeapsă mai blândă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, art. 90¹ Cod penal, sau un termen mai mic de 3 luni închisoare, semnalând astfel, pe lângă temeiul prevăzut

la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale.

În același timp, Colegiul penal constată că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte și v-a examina recursul prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, reieșind din faptul că recurentul, de fapt, nu este de acord cu aplicarea pedepsei reale sub formă de închisoare, în privința inculpatului.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii în domeniul transporturilor, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune ușoară.

Instanța de recurs reține, că prima instanță a stabilit inculpatului în temeiul art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, soluție menținută de instanța de apel.

Reieșind din textul hotărârii instanței de apel, se reține că, această instanță just a reținut faptul, că în speță nu există temei legal pentru casarea sentinței în latura aplicării pedepsei, deoarece la soluționarea chestiunii respective s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61, 75 Cod penal, privitor la scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Totodată, la stabilirea pedepsei, s-a ținut cont de recunoașterea vinovăției inculpatului în cele comise, ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, de faptul că, inculpatul Petrari Vasile la locul de trai se caracterizează din punct de vedere satisfăcător (f.d. 43), la evidența medicului narcolog și psihiatru

nu se află (f.d. 44-45), însă având în vedere că, în termenul de probă stabilit prin sentința Judecătorei Bălți sediul Sîngerei din 08.12.2017, inculpatul a comis infracțiunea dată, respectiv nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, ceea ce-l caracterizează pe ultimul ca fiind o persoană predispusă să încalce legea, instanța de fond a considerat oportună stabilirea în privința acestuia a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 luni.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal consideră că, în prezenta cauză, instanța de apel întemeiat a stabilit că, personalitatea inculpatului care anterior a mai fost în conflict cu legea, nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență, or dânsul nu a stat pe cale corectării și reeducării, nu a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni, astfel instanța de apel just a concluzionat că, nu s-a stabilit temei de atenuare a pedepsei inculpatului, care a comis crima, în cazul dat, în perioada de probațiune stabilită anterior, fapt ce denotă că pedeapsa stabilită anterior nu a fost suficientă pentru conștientizarea de către inculpat a faptelor comise și ultimul nu a dat dovadă de corectare.

Colegiul penal relevă, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocamdată în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, inculpatului urmează a-i fi aplicată pedeapsă reală cu închisoare, deoarece nu s-au

constatat circumstanțe ce ar justifica aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, suspendarea parțială a executării pedepsei, sau micșorarea termenului pedepsei, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija faptul, că anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiuni, astfel se atestă că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Petrari V. a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca acesta să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a menținut sentința, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsă cu închisoare, cu executarea reală a acesteia.

Ce ține de argumentul recurentului precum că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că, circumstanțele în cauză, nu sunt suficiente, la caz, de a aplica o pedeapsă mai blândă inculpatului.

În atare împrejurări, Colegiul penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Petrari V., a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Tica Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți

din 05 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe **Petrari Vasile Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 03 noiembrie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie